

Зарубіжна література.

Дата – 26.03.2020. Група ЕГЗРК -22 Викладач. Симканич-Балог Г.О.

Тема уроку. Модернізм як літературно-мистецький напрям кінця XIX поч. XX ст.. Течії раннього модернізму: символізм, імпресіонізм, неоромантизм.

Пояснення навчального матеріалу

1. Усний журнал

Сторінки усного журналу «У світі поезії середини XIX ст.»

(виступи учнів, які оголошують тему своєї сторінки усного журналу і презентують підготовлені повідомлення)

I розділ журналу — «Філософський».

(Учні -«філософи» характеризують певний філософський напрям, що мав вплив на розвиток поезії XIX ст.)

1-га сторінка — «Естетика А. Шопенгауера».

2-га сторінка — «Філософія Ф. Ніцше».

3-тя сторінка — «Інтуїтивізм А. Бергсона».

Інтуїтивізм (з лат. — уява, споглядання) — напрям у літературознавстві, що абсолютизує інтуїцію як момент безпосереднього осягнення світу завдяки творчій фантазії, яка сприяє його естетичному сприйняттю й оцінюванню.

4-га сторінка — «Філософія трансценденталізму».

Трансценденталізм (з лат. — те, що перебуває за межами чогось, позасвідоме) — самобутня релігійно-філософська й етична система, в основу якої було покладено вчення І. Канта про апріорне знання, яке нібито одвічно притаманне свідомості та є умовою будь-якого досвіду.

II розділ журналу — «мистецький». (Учні -«мистецтвознавці» характеризують основні напрями раннього модернізму, презентують твори музики, живопису, які є найбільш характерними для того чи іншого напрямку.)

1-ша сторінка — «Імпресіонізм».

Імпресіонізм (із франц. враження) — напрям у мистецтві останньої третини XIX ст., який вирізняється ушляхетненим, витонченим відтворенням особистісних вражень та спостережень, мінливих миттєвих відчуттів та переживань.

2-га сторінка — «Символізм».

Символізм (із грецьк. знак, символ, ознака) — один із напрямів модернізму, у якому замість художнього образу, що відтворює певне явище, застосовують художній символ, що є ознакою мінливого «життя душі» і пошуком «вічної істини».

3-тя сторінка — «Неоромантизм».

Неоромантизм — умовна назва естетичних тенденцій в літературі на межі XIX-XX ст., визначальною ознакою яких є подолання характерного для романтизму розриву між ідеалом і дійсністю завдяки могутній силі особистості, здатної перетворити бажане на дійсне.

III розділ журналу — «Поетичний».

(Учні-декламатори виразно читають поетичні твори, присвячені поетам XIX ст.)

2. Словникова робота

Літературне угруповання (школа) — об'єднання письменників на основі спільних ідейно-естетичних поглядів та творчих принципів, які реалізуються в художній практиці.

Декаданс, декадентство (у перекладі з латини — спад). Вирізняється настроями безнадійності, неприйняття життя. Спирається на філософські ідеї Ф. Шатобріана й А. Шопенгауера. В основі — твердження, що цивілізація вичерпала себе і розпочалася епоха спаду та згасання

Основні ознаки декадансу:

- неприйняття дійсності;
- відмова від громадянського в мистецтві;
- культ краси як вищої цінності;

- містицизм, віра в надприродні сили;
- індивідуалізм;
- відмова від моралі буржуазного суспільства;
- надання переваги формі над змістом або повне його заперечення

Естетичні принципи декадентства:

- поетизація слабкості, згасання, руйнації;
- індивідуалізм і естетство як бунт проти нелюдських принципів буржуазного суспільства;
- «мистецтво для мистецтва»;
- зовнішня правдоподібність

Поняття декаданс не слід пов'язувати з яким-небудь конкретним літературним напрямом.

Ознаки декадансу найчіткіше виявилися:

- у французькому символізмі (П. Верлен);
- у творчості натуралістів.

Інтерактивна вправа «Мікрофон»

- Продовжте речення:
— Виявляється, що світ поезії — це

VI. ДОМАШНЄ ЗАВДАННЯ

Уміти характеризувати ідейно-естетичні зрушення в поезії середини XIX століття, знати про декаданс.